

[Chr. Madsen.]

i mange, mange år været vant til, at arbejdsløsheden deroppe er 4-5 gange større end landets gennemsnit, og jeg kan altså ikke af det, som arbejdsministeren her har fortalt, se, at der vil ske ændringer fremover. Jeg kan da bare sige, at vi er nødt til at tage den stilling, at vi må komme tilbage til dette spørgsmål engang ved lejlighed, helst så hurtigt som muligt, for det, der er sagt her i dag, kan ikke være tilfredsstillende.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Vi glæder os så til at komme tilbage til sagen ved lejlighed. Jeg kan gentage, at samarbejdet mellem de nordjyske myndigheder og myndighederne her i hovedstaden vil der aldrig blive vanskeligheder med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kjær Rasmussen* til indenrigsministeren:

„Kan ministeren oplyse, hvornår der påtænkes fremsat forslag til lov om civil værnepligt?“

Kjær Rasmussen: Jeg mener at være nysgerrig på manges vegne, når jeg spørger den højtærede indenrigsminister om, hvornår lovforslag om civil værnepligt kan ventes. Gældende lov er som bekendt 35 år gammel og trænger derfor i høj grad til ændringer. I øvrigt skal jeg ikke ved denne lejlighed komme ind på at gå i dybden med, hvilke ændringer vi fra VSs side kunne ønske os; det er noget, som vi meget gerne vil komme tilbage til, når og hvis lovforslaget kommer.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg kan på baggrund af det stillede spørgsmål oplyse, at vi har modtaget en betænkning fra det udvalg, der har behandlet denne sag. Denne betænkning har ministeriet sendt til overvejelse i Militærnægterforeningen, som ikke eksisterede, da udvalget blev nedsat, og herfra har vi modtaget et meget fyldigt materiale, som er til overvejelse i ministeriet. Vor overvejelse er ikke afsluttet, og jeg kan ikke på nuværende tidspunkt sige, hvorvidt vi kommer med forslag til ændringer i loven; det vil vi senere kunne komme tilbage til. Men jeg vil gerne på denne foranledning føje til,

at hele dette område har jo ikke ligget uopdyrket hen, der er sket mange ændringer, personlig mener jeg og mener ministeriet forbedringer, og vi vil altså senere kunne tage stilling til, hvorvidt der skal komme et lovforslag på baggrund af det materiale, vi nu har modtaget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Meta Ditzel* til indenrigsministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at Århus kommune ved folketingsvalget den 23. januar 1968 krævede, at gifte kvindelige vælgere for at kunne afgive brevstemme skulle opgive, med hvem de var gift, og hvilken stilling manden havde, medens man ikke stillede samme krav til mandlige gifte vælgere?“

Meta Ditzel: Må jeg spørge, om indenrigsministeren finder det rimeligt, at man af gifte kvindelige vælgere, der ved folketingsvalget i januar ville stemme pr. brev, har krævet, at de skulle opgive, hvem de var gift med, og hvilken stilling deres mand havde, mens man ikke stillede de samme krav til mandlige gifte vælgere.

I dette land sætter man pris på at hævde lige ret for kønnene, men nu og da dukker der reminiscenser op af en fortidig samfundsstruktur, som f. eks. omtalt af hr. J. O. Krag i det følgebrev, der blev udleveret i forbindelse med brevafstemningen.

Nogle vil måske mene, det er bagateller, men andre finder sådanne krav urimelige. Særlig grelt var det i det tilfælde fra Århus, som har givet anledning til dette spørgsmål, idet den kvindelige vælger er sygeplejerske og familien i det væsentlige lever af hendes indtægt, mens hendes mand er studerende og kun kan give et ringe bidrag til familiens underhold. Kan man sige, at det er uforståeligt, at den kvindelige vælger nægtede at stemme?

Jeg må måske også lige bemærke, at hun medbragte valgkort.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg må straks sige, der er ikke noget at bebrejde Århus kommune. Kommunen fulgte de regler, som er foreskrevet fra indenrigsministeriet, men det er de regler, der nu skal tages op til overvejelse, og jeg vil gerne